

κατακαθόλου. (1) Δ. Γουζέλ. 07.
κατακαθωπλισμένος. μτχ. (1) Δ. Γουζέλ.
κατακάλυπτος, 2. Μεταφραστ. Ὑποκό-
 μητος Βραζελόν.
κατακανονίζω. Ἄ. Π. Κερ. 94.
κατακανονοβολέω-ῶ. Γρ. Χαντσ. 47.
κατακάρφωσις, ἡ. Π. Μούμπουλης ἐν
 Ἔστ. ἐφ. 10 Σεπτ. 96.
κατακατεργάρισσις, ἡ. (1) Ἄκρ. 12
 Ἰαν. 92.
κατακεκμημένος. μτχ. Ἄκρ. 2 Αὐγ.
 88.—κατακεκμηκῆ καρδιά. Ὀδ. Ἰάλ. 79.
κατάκηνος, 2. (ταμειόν.) Ἄκρ. 21 Μα-
 ίου 91.—Ἄρ. Παναγιωτίδ. ἐν Ἄκρ. 7
 Φεβρ. 97.
κατακηντισμός, ὁ. Γερμ. das Zerste-
 chen. Χ. Παπαμ. 97.
κατακεραυνοδόλησις, ἡ. Ἄ. ἲ. Ρ. Ραγκ.
 94. (ἐν Ἀπομνημον.)
κατακεραυνοβολισμός, ὁ. Ἄ. ἲ. Ρ. Ραγκ.
 94. (ἐν Ἀπομνημον.)
κατακεραυνώσις, ἡ. Ἄρ. Κυπρ. 68.
κατακεραυνωτός, 3. Ν. Κοντόπ. 92.
κατακεραυνωτής, ὁ. ἂ. Ἐφ. 2 Ἰουλ. 89.
κατακερμάτισσις, ἡ. Ἄν. Πολυζ. 36.—
 Θ. Παπάζ. 49.—Κ. Ἄσ. 58.—Σπ.
 Τρικούπ.
κατακηλίδωσις, ἡ. Πυθίας ἐν Ἄκρ. 4
 Ἰαν. 95.
κατακήρωσις, ἡ. (νεκρῶν.) ἲ. Ρ. Νερ.
κατακινδυνεύω. Εὐγ. Βούλγ.
κατακλειδωτός ἀνολικεύς, ὁ. Γρ. Χαν-
 τσ. 70.
κατακληρονόμησις, ἡ. Θ. Ἄφεντ. ἐν
 Φιλοπάτριδι, 61.
κατακληρούχησις, ἡ. Ἄν. Πολυζ. 74.
κατακλινητικαί κινήσεις φυτῶν. Σπ.
 Μηλ. 93.—Μήπως ἦτο ἐσφαλμένον τυπο-
 γραφικῶς τὸ ἐν τῇ λέξει νῦ;
κατακλιτικός, 3. (πολύσπαστα.) Ἢλ.
 Κανελλόπ.
κατακλονίζω. Π. Χιώτ. 49.
κατακλονισμοί, οἱ. Π. Χιώτ. 58.
κατακλοπή, ἡ. (τῶν πενήτων.) Σοσια-
 λιστής 12—19 Δεκ. 93.—Τὸ κατακλέ-
 φτω εἶναι λαϊκόν.
κατακλυσμαῖος, 3. (βροχαί.) Αἰών.—
 Ἄγ. Βλ. λ. 71.—Αἴμ. Nov. 73.—Ν. Π.
 Παρίσ.
κατακλυσμικός, 3. (βροχαί.) Πατρι-
 νός ἐν Ἄκρ. 24 Μαίου 89.
κατακλύσμιος, 2.
κατακλυσμόςονστα ἄστρα. Γ. Μ. Βιζ.
 ἐν Νέφ. ἐφ.

κατακλυστικός, 3. (πλειονοψηφία. στρα-
 τός.) Αἰών.—Ἄκρ.
κατάκλυστος, 2. Χ. Χρηστοβ. ἐν Ἄκρ.
 ἡμφύλ. 26 Μαίου 96.
κατακοιλέω-ῶ. «κατακοιλώσαντες μεί-
 λωτες σῶμα.» Ἀθηναϊκὴ 24 Σεπτ. 89.
κατακολοβέω-ῶ. Σπ. Τρικούπ.
 =κατακόμβαι, αἱ. Λατ. catacumbae,
 Γαλ. catacumbes. κρύπται, αἱ. τόποι ὑπό-
 γειοι πρὸς ἐνταφὴν νεκρῶν πλειονῶν. Ἄν.
 Δ. Κυρ. 72.—Ἄκρ. 5 Ἰουλ. 90.—Περὶ
 τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως ἴδε ἐν Πλάτω-
 νος τόμ. 16'. τοῦ 1890 σημειώσιν ἐν
 σελ. 135.
κατάκομος, 2. Λογάρθμος ἐν Ἄκρ.
 30 Ἀπρ. 96.
κατακοπέω-ῶ. οἶμαι. Φλ. Ἰω. 52.
κατακοπρέω-ῶ. κατακοπρωμένος. Ἄλ-
 φας ἐν Ἄκρ. 25 Ἰαν. 94.
κατακόρυφος, 2. (γωνία. σημείον.) Γ.
 Κ. Βούρ. 43.—Β. Λάκ. 61.—Ἄγ. Βλ.
 λ. 97.—Πρβλ. ἀντικόρυφος. Ἄγνωσ-
 τὸν δέ, ἐν ἧλθεν εἰς χρῆσιν καὶ ὑποκόρυφος.
κατακορύφωμα, τό. Σεβαστὴ Ν. Καλ-
 λιστέρη ἐν Ἄκρ. 5 Αὐγ. 98.
κατακορύφωσις. ἐπίρ. Κανονίμ. ἀσκήσ.
 πεζ.—Ἰω. Φωκ.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.
κατακοροχολίζω τινά. (λ. χ. τὸν Π.
 Κοδρικᾶν.) Ἄδ. Κορ. 19.
κατακοράτης, ἡ. Ἐλ. κωδ.—Ἄγ.
 Βλ. λ. 71.—Ἢ λέξ. τὸ πάλαι δὲν εἶχε
 τὴν νῦν νομικὴν σημασίαν.
κατακορηταί, οἱ. Ἄθ. Χριστόπ. 33.
κατακορούρημα, τό. ἂ. Ἐφ. 7 Ἀπρ.
 91.—Μ. ἐν Ἄκρ. 14 Αὐγ. 94.—Ἐπι 13
 Ἀπρ. 98.
κατακορούρησις, ἡ. Π. Ξενάκ. 72.—
 Ἄ. ἲ. Ρ. Ραγκ. 75.—Ἄκρ. 25 Μαίου 93.
 —Ἄστν 26 Μαρτ. 97.
κατακορορηγής, ὁ. Ἄκρ. 2 Σεπ. 91.
κατακορήμνισσις, ἡ. Κ. Κούμ.—Σκαρλ.
 λ. 56.—Ἄγ. Βλ. λ. 71.—Times. ἐν
 Ἄκρ. 15 Ἰουλ. 96.
κατακορήμνισμα, τό. (χημ.) Κ. Κούμ.
 Ξ. Λάνδ. 42.—Θ. Ἄφεντ. 76.—Ἄγ.
 Βλ. λ. 97.
κατακορημιστικόν, τό. (χημ.) Κ.
 Κούμ. 12.
κατακορητός, 3. Κ. Κριτοβ.—Λ. Πα-
 λάσκας καὶ ἄλλοι τέσσαρες ἐν Ἐκθέσει
 ἐπισήμω, 76.—Ἄγ. Βλ. λ. 71.—Ν.
 Κοντ. λ. 89.
κατακορητικός, 3. Σ. Α. Κ. 88.—Ti-
 mes. ἐν Ἄκρ. 17 Δεκ. 98.

